

γιατί κι' αυτή πραγματικώς πολύ φτηνά τήν 'γλύτωσε
από τήν μπόμπα του Βαγιάν, αναρχικού τών δρόμων,
κι' ούτε κανένας Βουλευτής τών Γάλλων δέν τ' ατίτωση
κι' ἐκάθισε 'στην ἔδραν του χωρίς κανένα τρόμον,
ἤ συνεδριάσεις στιγμῆν δέν ἐδέσκη
κι' ἰθαύμασαν τὸ θάρρος σας 'Ανατολή κι' Εὐρώπη.

Κι' οἱ Βουλευτοὶ Ἕλληνες ἀκόμη ἀποροῦν
πῶς ἡ Βουλὴ σας σύσσωμος δέν 'πῆγε 'στὸν αἴρα,
καὶ νὰ σὰς γραφῶν ἔλεγαν καὶ νὰ σὰς συγχαροῦν
ὅταν καὶ μπόμπα σὺν Θεῷ ξανάπερτε δευτέρα.
'Εμεῖς ἰδῶ δὲν βάζομε γι' αναρχικούς μαρτζι,
τὸ Σύνταγμ' ἀπαξάπαντας μὰς ἔκαμε πλουσίους,
κι' ἂν δὲν σὰς συνεχάρημεν ἔγκαιρος δὲν πειράζει...
αὐτὰ συμβαίνουν κάποτε καὶ μὲς 'στοὺς Παρισίους.

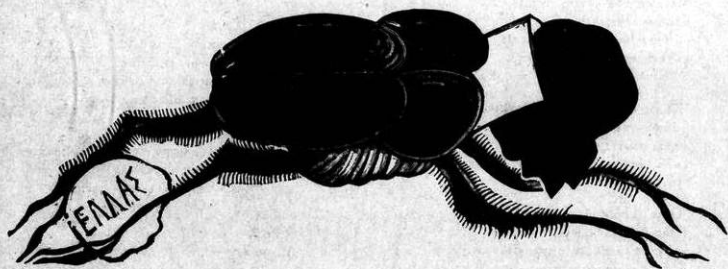
Ὁ Φραντζέζος ὁτὸν Βουδούρη, ποῦχει κούτελο καὶ μούρη.

Εὐγένεια καὶ τοὺς Ρωμηούς περικοσμεῖ μεγάλη,
δὲ' ὅσα δὲ μὰς γράφετε καθεὶς συνεινῆθη,
μὰ σὰς συγχαίρομεν θερμῶς κι' ἡμεῖς οἱ φίλοι Γάλλοι
γιατί κανίνας κι' ἀπὸ σὰς ποσῶς δὲν ἰροθῆθη

τὸν Ἐξελάνς Πρωθυπουργόν, τὸν Ἑλληνα Βαγιάν,
τὸν Λεβλάμαν τὸν κλεινόν καὶ τὸν Μαχαργιάν,
κι' ὅταν ἡ μπόμπα ἔσκασε μὲ βρόντον 'στην Βουλὴν
οὐδ' ἄλῶν ὁ κτύπος του δὲν ἔσκηξε κι' Ἀδύλη,
καὶ αἰς ὧς 'στὸ ξημέρωμα μαποστακῆδες καθίσατε
καὶ νὰ τὴν ρίξη πρὸ καλά καὶ αἰς τὸν 'βοηθῆσατε.

Ἡ μπόμπ' αὐτὴ ἰτάραξε τοῦ κόσμου τὴν εἰρήνην...
δὲν εἶχε δυναμίτιδα καὶ νιτρογλυκερίνην,
ἀλλ' ἦτο νία συσκευὴ κι' οὐσία κερραυניתς,
ποῦ νὰ τὴν πιάση δὲν 'μπορεῖ κι' ὁ πλῆθς θαρραλῆς,
ἐκτός ἂν εἶναι τῶν Ρωμηῶν μόνον ἡ Κυβερνήτης
διὰ τῶν προπατόρων του μαχόμενος τὸ κλέος.

Καὶ τὸ Παρίσι ἔσαις ὁ κρότος ὁ μεγάλος
καὶ σακρινὸς καὶ σακρινὸς ἰφώναξε πὰς Γάλλος,
κι' ὅπότεν λόγος γίνεται καὶ τώρα καὶ 'στὸ μέλλον
περὶ βομβῶν τρομακτικῶν κι' ἐκρήξεων φουρνιλωῶ,
θὰ μείντε παραδειγμα μοναδικῆς ἀνδρείας
εἰς ὅσους φεύγουν ἐντροπικῶς πρὸ πάσης μαπαταρίας.
'Εμεῖς θαρρῶ πῶς εἴμεθα μῆδικα 'μπροστά σας...
αὐτὰ καὶ κατασπαζομαί τὴν Γαληνότητά σας.

Νῆος ὕμνος ἔθνικὸς
καὶ σχεδὸν Πινδαρικός.

Ὁ Μπούρμπουλας Πρωθυπουργός,
τῆς κανονίης δημουργός.

Νῆος ὕμνος, Μούσα, βγάλε
κι' ἄς εἰποῦμε μ' ἓνα στόμα :
ἐκύλα, μπουρμπουλα μεγάλε,
τὴν Ἑλλάδα σου τὴν βρώμα.

Κύλα φόρας μεγάλε
μὲς 'σὲ τίγματα βαθεῖα,
κι' δια τ' ἄλλα τὰ γελῶσα,
ράσσα, στίγματα, σπαθῖα.

'Απὸ κόπρια βγαλμένη
καὶ Ρωμηῶν ρητορικὴ,
καὶ μ' ἔκείνα φουσκωμένη
χαίρε, Δόξκ κλασικῆ.

'Εκεῖ μῖσα κατοικοῦσε
τόσα χρόνια μὲ 'ντροπή,
κι' ἓναν μπουρμπουλα ζητοῦσε
ἔβγα βρόντα νὰ σοῦ 'πῆ.

'Αργεὶ νᾶλθη τέτοια 'μέρα,
ποῦ μὲ μῖα μελωδικῆ
θὰ χανόταν 'στὸν αἴρα
τόσων τόκων ἢ σκληδικῆ.

Δυστυχῆς !... παρηγορία
μόνη σοῦματε νὰ λῆς

πώς θά πέρη μπαταρία
και νά κάνης ότι κλαίς.

Μέ καρδιόχτυπο μεγάλο
ιμελίτας τόν σκοπό μας,
κι' ένα χέρι δέρει τ'άλλο
και τά όδη τό πρόσωπό μας.

Κόκκινη σάν "Άσος Κούπα
ικνωτούσις τά λερτά
μέ Μυριανθούση λούπα
κι' ελαχτάριζες γι' αινά.

Κι' άνασήκωνες τό βλέμμα
μέ παράπονο κρυφό,
κι' έκρυφδελιπς τό Στίμμα
και τόν Λόρδο τόν σοφό.

Μέ ντορθάδες και ταγάρια
πηλαλούσες τακτικά,
κι' έκλαγγες εις τά ζαγάρια
νά σου δώσουν άναίτικα.

Μοναχή τόν όρόμο 'πῆρες
και ξανάλθεις μοναχή
μ' έναν Κόντα και μέ ψείραις
κι' από πρώτα πτό φτωχή.

"Άλλος σ' έκλαψε 'στ' άλήθεια,
μέ σ' έγίλασε φρικτά,
Άλλος σουταξε βοήθεια
και σ' άφηκε 'στ' άνοικτά.

"Ότιμέ 'σθή συμφορά σου! ..
έξεκώμισαν και σί,
κι' ό ταλαίπωρος παρξς σου
ήλθε σ' ούφ και βερεσεί.

Νέτα σκίτα τά Ταμεία
και μέ Τρίτη τό πρωί
του Μυλλάρου μπόμπια μια
σκάζει 'μπρός σου μέ βοή.

Εις αύτό τό πατατράκκα
δλους είδα χαρωπούς,
κι' έκραζαν φουφού λά βράκκα
εις τόν Κάμπρο και λουπούς.

"Επιτάξαν ώς 'στ' άστέρια
κι' είπαν κι' έναν άμανί,
κι' όλοι σήκωσαν τά χέρια
γι'ά νά πούν τό Λόρδο Νάϊ.

Τί φρικτή αύγή κι' έκείνη!
τρίμει κάθε λογισμός...
Άλλος βρόντος όν έγίνη
παρξς Κρούπ βρωμαρίσμός.

"Άλλο πῆ δέν συλλογίσαι
παρά πτό πολλά νά φξς,
κι' όλο σείσαι και λυγίσαι
και βρισίδια δέν ψηφξς.

Σάν τόν βράχο, πού άφνει
κάθε βρώμικο νερό
εις τά πόδια του νά χύνη
ευκολόστυστον άφρό,

"Έτσι σβύνει τό βρισίδι
'μπρός 'στό μούτρο τό βερύ
καθενός Ρωμηού κασιόδη,
πού τους Φράγκους χέ... και...φξς.

Τόσα πέρτουνε τά θέρι-
σμένα στάχλα 'στους άγρούς,
δσους τάφους κρύβ' ή φτήρη
από όξ' άκόμ' ύγρούς.

"Από κόπρια βγαλμένη
και Ρωμηών ρητορική,
και μ' έκείνα φουσκωμένη
χαίρη, Δόξα κλασική.

Κι' όπως 'μπρός του πῆ σί βλέπει
θῆ σου φάλη «τραλαλά!...
μόνο μπουμπουλιες σου πρίπει
σάν κι' αύτόν νά σί κυλά.»

Και όλίγους ποικιλίας. μ' άλλους λόγους άγγελίας

Θεοί και "Ανδρες, πού γι' αύτους σί πάει ριπιτίδι,
έργον λαμπρόν του Μιχαήλ του και Κωνσταντινίδη,
μυθολογία δηλαδή πολυ καλογραμμένη,
μέ τύπον γλαφυρότατον κι' εικονογραφημένη.
"Εκεί Θεών φεγγαβολεί κι' άνθρώπων μεγαλειών
και 'σ'τηξ "Εστίασ 'βρισικται τό Βιβλιοπωλείον.

Πώ! πώ!... "Ημεροδείκται εις του Κωνσταντινίδη,
ποικιλλοντες εις κάλλος, εις σχήματα κι' εις εἶδη,
μ' εικόνας διαφόρους και τεχνικάς πολυ,
όπου 'μπορουν νά γίνουν και εσολογιών στολή.
"Μπορείς και μπουναμάδες άκόμη νά τους στίλλης...
κομψότης, λούσο, χάρις, και φτήνια όση θέλεις.